

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Ing. P. V.**, zastoupeného Mgr. Davidem Purmenským, advokátem se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, ul. 28.října 3117/61, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21.1.2013 č.j. MSK 11446/2013, sp. zn. DSH/37279/2012/Lip, o **dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.1.2013 č.j. MSK 11446/2013, sp. zn. DSH/37279/2012/Lip žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odboru vnitřních věcí ze dne 17.10.2012 č.j. OVV1/48659/2012-17, sp.zn. 2393/48659/2012/Pb, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl

dopustit tím, že dne 17.5.2012 v 8.20 hod v obci Havířov-Město, ul. Národní třída řídil osobní automobil Audi, RZ X nedovolenou rychlostí, přičemž mu byla orgány Městské policie Havířov naměřena rychlost jízdy 63 km/hod a při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/hod byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy 60 km/hod. Žalobce tím porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a naplnil tak skutkovou podstatu uvedeného přestupku, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a současně byl zavázán uhradit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že v řízení nebylo prokázáno, že jel vyšší rychlostí. Správní orgán nevzal v potaz, že radar mohl provádět měření špatně. Žalobce poukázal na rozsudek NSS č.j. 3As 29/2011-31, podle něhož je podstatné, zda policisté použili přístroj v souladu s návodem k jeho obsluze, tedy zda dodrželi pravidla pro správné měření. Žalobce vytýkal správnímu orgánu, že neproověřil postup policisty při obsluze v souladu s návodem na použití měřicího přístroje. V žalobě dále vytýkal, že správní orgán neprovedl důkaz dotazem na Integrovaný bezpečnostní systém Moravskoslezského kraje ohledně zapnutých výstražných světel sanitky jedoucí za žalobcem a místní šetření daného místa ke zjištění, kde mohl žalobce umožnit vozidlu sanitky bezpečný a nerušený průjezd.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21.1.2013 č.j. MSK 11446/2013, sp. zn. DSH/37279/2012/Lip, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, správního spisu Magistrátu města Havířova sp. zn. RD/2393/12, č.j. VV/48659/12 a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno následující:

- z oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek adresovaného Magistrátu města Havířov, správnímu oddělení a oddělení dopravních přestupků, že žalobce je podezřelý, že jako řidič motorového vozidla překročil na ul. Národní třída v Havířově nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/hod o 13 km/hod, neboť jel rychlostí 63 km/hod. Přestupek byl zaznamenán ručním laserovým měřičem rychlosti a vzdálenosti zn. LIDAR ProLaser III. Výrobce radaru uvádí maximální chybu měření ± 3 km/hod do rychlosti 100 km/hod, jinak $\pm 3\%$. V odůvodnění tohoto záznamu je uvedeno, že žalobce s přestupkem nesouhlasil a byl hlídkou Městské policie Havířov poučen, že přestupek bude oznámen ke správnímu řízení;
- z ověřovací listu č. 8012-OL-70094-11, že dne 10.6.2011 byla provedena zkouška silničního laserového rychloměru typu ProLaser III, PL-DOK I, výroční číslo 018/04 s výsledkem provedené zkoušky, že předložený silniční rychloměr má

požadované metrologické vlastnosti. Doba platnosti ověření rychloměru končí dne 9.6.2012;

- z příkazu Magistrátu města Havířova ze dne 25.6.2012, že žalobci byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč. Žalobce proti tomuto příkazu podal prostřednictvím právního zástupce bez bližšího zdůvodnění odpor;

- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně konaném dne 17.8.2012, že toto jednání proběhlo za nepřítomnosti žalobce z důvodu jeho zdravotní indispozice. Právní zástupce žalobce namítal, že není najisto postaveno, zda-li žalobce jel vyšší než povolenou rychlostí a to, že překročení povolené rychlosti přibližně o 10 km/hod nelze považovat za podstatné překročení. Poukázal na to, že za vozidlem žalobce jelo vozidlo rychlé záchranné služby s právem přednosti v jízdě a má za to, že toto vozidlo mělo použito výstražné světelné zařízení modré barvy. Žalobce plnil povinnost uloženou v § 41 odst. 7 zákona o silničním provozu, přičemž s ohledem na možnosti dané komunikace neměl možnost, aby umožnil bezpečný a plynulý průjezd sanitky z důvodu železobetonových ostrůvků na předmětné pozemní komunikaci;

- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 5.10.2012, že i u tohoto jednání byl žalobce z neúčasti pro zdravotní indispozice omluven a že při něm byl vyslechnut svědek M. P. Tento svědek uvedl, že prováděl obsluhu radaru, kdy bylo měřeno vozidlo žalobce. Informaci předal kolegům v hlídce, kteří jej následně projednávali. K dotazu právního zástupce žalobce popsal mechanismus měření tak, že obsluha radaru zaměřuje jedoucí vozidla a pokud zaměří vozidlo přesahující nastavenou toleranci radaru, dá radar zvukový signál a za velmi krátkou dobu se objeví rychlost měřeného vozidla, svědek tuto informaci o rychlosti předává dalšímu členu hlídky. Následně dochází k synchronizaci fotografie s radarem a otitulkování fotografie což trvá cca 1-4 minuty podle počtu zaměřených vozidel. Je možné, že občas dojde k tomu, že radar vydá zvukový signál o překročení nastaveného limitu a na obrazovce se ukáže nějaká rychlost a následně při synchronizaci radar upraví přesně naměřenou hodnotu, která se může lišit od původní informace svědka předávané kolegům. Tímto způsobem také svědek v průběhu své výpovědi odpověděl na otázku právního zástupce žalobce týkající se nesrovnalosti v naměřené rychlosti řidiče, kdy strážník uvádí, že bylo naměřeno 62 km/hod a po chvíli se uvádí rychlost 63 km/hod. Svědek k tomu opakoval, že na obrazovce se objevila rychlost po zaznění zvukového signálu, kterou následně radar při synchronizaci a otitulkování fotky upřesnil. Tato situace se stává zřídka a doba synchronizace údaje trvá až 4 minuty. Co se týče sanitky jedoucí za vozidlem žalobce svědek uvedl, že neměla v činnosti výstražné světelné zařízení. K otázce, jak je možné při nastavení limitu radaru na 63 km/hod, aby radar zaznamenal a změřil rychlost 62 km/hod svědek odpověděl, že limit rychlosti skutečně nastavoval na 63 km/hod a radar takovou rychlost změřil, když vydal i zvukový signál a svědek se asi po vteřině podíval do zaměřovače radaru. V tu chvíli viděl rychlost 62 km/hod, jelikož zřejmě vozidlo změnilo rychlost. Tento údaj se objeví na velmi krátkou dobu a svědek rychlost 62 km/hod hlásil kolegovi a následně po synchronizaci rychlosti upřesnil.

Z výpovědi svědka V. L., že dne 17.5.2012 vykonával kontrolní činnost na Národní třídě v Havířově, kdy prováděli měření dodržování nejvyšší povolené rychlosti. Kolega P. obsluhoval radar, on a další kolega P.

naměřené řidiče zastavovali a řešili přestupky. Žalobce řešil kolega P. a svědek stál vedle něho. Svědek si vzpomíná, že žalobce nejprve s přestupkem nesouhlasil, po chvíli zase souhlasil, což zopakoval asi dvakrát. Žalobce chtěl po hlídce předložit kalibrační listinu k radaru, na což mu bylo sděleno, že tato se nachází u vedení Městské policie. Chtěl vidět fotku z radaru, což mu bylo umožněno a když mu kolega P. naměřenou fotku předložil, v tu chvíli se na ni podívat odmítl. K otázce nesrovnalosti uvedené na místě zastavení žalobce, kdy strážník uvádí, že bylo naměřeno 62 km/hod a po chvíli byla uváděna naměřená rychlost 63 km/hod svědek uvedl, že strážník, který obsluhuje radar vidí na přístroji rychlost jízdy vozidla, které zaměřuje, kdy následně předává ústně informaci o této hodnotě. Po asi 30 vteřinách vyjíždí již radarem vyhodnocena a naměřená rychlost, tudíž na místě mohlo dojít k této uváděné situaci, jelikož obsluha radaru rychlost vidí pouhým okem a radar již provádí oficiální a technické vyhodnocení rychlosti vozidla.

Ze svědecké výpovědi svědka T. P., že rovněž vykonával kontrolní činnost v dodržování nejvyšší povolené rychlosti. Vzpomíná si, že zastavili žalobce, kterému byla naměřena rychlost 63 km/hod. Po zastavení žalobce při projednávání měnil názory ve smyslu souhlasu a nesouhlasu s přestupkem, chtěl po nich předložení kalibračního listu, bavil se o toleranci radaru a tachometru, na což mu vysvětlil, že i přes tuto toleranci nejvyšší povolenou rychlost překročil. Svědek žalobci sdělil paragrafové znění přestupku s tím, že pokud souhlasí, přestupek vyřídí v blokovém řízení pokutou ve výši 500,- Kč, s čímž žalobce nejdříve souhlasil a poté se dotazoval na body. Když mu bylo sděleno, že body přiděluje správní orgán registru řidičů, změnil opět názor a s přestupkem nesouhlasil.

Součástí správního spisu je dále rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odboru vnitřních věcí ze dne 17.10.2012, odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21.1.2013.

První žalobní námitka žalobce směřovala proti tomu, že správním orgánem I. stupně nebyl nade vší pochybnost prokázán vytýkaný přestupek, tedy to, že jel na předmětné komunikaci vyšší než povolenou rychlostí. Žalobce měl pochybnosti o správnosti naměřené rychlosti v důsledku funkčnosti měřícího zařízení – radaru a o správnosti postupu strážníka obsluhujícího radar. Poukazoval na to, že po zastavení jeho vozidla mu byla vytýkána rychlost 62 km/hod a následně došlo ze strany strážníka P. ke změně naměřené rychlosti na 63 km/hod. Podle žalobce si žalovaný vytvořil vlastní interpretaci výpovědi svědka P. a že skutek podle žalobce nebyl řádně prokázán. Z výpovědi svědka strážníka P. učiněné při jednání správního orgánu I. stupně bylo však zjištěno, že radar byl nastavený na 63 km/hod a že se zastavují všechna vozidla překračující tuto toleranci. Tento svědek pracoval jako obsluha radaru zaměřujícího jedoucí vozidla. Pokud radar vozidlo zaměří a toto vozidlo překračuje nastavenou toleranci, vydá zvukový signál, za velmi krátkou dobu se objeví rychlost zaměřeného vozidla a strážník tuto informaci o rychlosti předává dalšímu členu hlídky, který vozidlo staví a řeší přestupek. Skutečnost v rozdílu výsledku měření shora uvedená je podle názoru krajského soudu svědeckou výpovědí svědka P. dostatečně zdůvodněna a jako taková nemůže vyvolat pochybnosti o tom, že žalobce nejvyšší povolenou rychlost v místě měření překročil a že se tedy vytýkaného přestupku dopustil. Další výtkou žalobce bylo to, že žalovaný nebral v potaz, že radar mohl provádět měření špatná a že nelze automaticky bez dalšího presumovat správnou funkčnost radaru. Žalobce v této

souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7As 65/2010, v němž se uvádí, že „k námitce, že je všeobecně známo, že každý z rychloměrů používaných v praxi k týmž účelům vykazuje chyby v měření za určitých okolností a délce provozu přístroje. Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že obecně nelze vyloučit, že v některém z případů může dojít k poruše na měřicím zařízení“. Krajský soud k těmto námitkám připomíná, že součástí správního spisu je i ověřovací list k použitému laserovému rychloměru, měření tedy proběhlo přístrojem, který byl k tomuto účelu schválen. Jak už bylo shora uvedeno, žalobcem namítaný rozpor o rychlosti 62 km/hod a nahlášené hodnotě 63 km/hod byl srozumitelně vysvětlen svědeckou výpovědí svědka P., který měření prováděl. Tento svědek se také srozumitelně a jednoznačně vyjádřil k toleranci laserového měřiče tak, že nastavil radar na toleranci 10 km/hod, čímž je myšleno, že hodlá měřit všechna vozidla jedoucí o 10 km a více než je zákonem stanovených 50 km/hod. S ohledem na odchylku přístroje, která při měření do rychlosti 100/hod činí 3 km/hod, musel být měřič rychlosti nastaven ještě i o tuto odchylku, byl tedy nastaven na 63 km/hod.

Další žalobní námitkou žalobce bylo poukázání na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3As 29/2011, podle něhož je podstatné, zda policisté použili přístroj v souladu s návodem k jeho obsluze, tedy zda dodrželi pravidla pro správné měření. Podle žalobce správní orgán neprovedl postup policisty P. při obsluze přístroje, zda byl v souladu s návodem k použití. Žalobce správnímu orgánu v této souvislosti vytýkal, že tento důkazní návrh nepřipustil. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu a jeho závěry nejsou přílehlavé na nyní projednávanou věc. Ve věci řešené tímto rozsudkem se jednalo o zrušení rozhodnutí odvolacího správního orgánu z toho důvodu, že nebyl zjištěn dostatečně skutkový stav věci a to, zda policisté vědomě neiniciovali spáchání dopravního přestupku žalobcem a zda při měření jeho rychlosti jízdy postupovali správně a v souladu se zákonem. V této věci žalobce fundovaným způsobem zpochybňoval, zda policisté postupovali při měření rychlostí jím řízeného vozidla v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení PolCam PC2006. Žalovanému je vytýkáno, že neobjasnil, proč při použití metody měření rychlosti v žalobcově případě není nutno použít podmínku stejné vzdálenosti mezi vozidly na začátku a na konci měření. V nyní projednávaném případě však žalobce neuvedl jedinou relevantní skutečnost, v čem podle něj nebyl návod k obsluze dodržen, resp. v čem byl porušen. Za této situace neměl žalovaný důvod provádět dokazování tímto návodem na obsluhu. Proto i tuto žalobní námitku hodnotí krajský soud jako nedůvodnou.

Žalobce vytýkal žalovanému také to, že neprovedl důkaz dotazem na Integrovaný bezpečnostní systém Moravskoslezského kraje za účelem prokázání jeho tvrzení, že za jeho vozidlem jako druhé v pořadí jelo vozidlo rychlé záchranné služby s výstražnými světly modré barvy. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že toto vozidlo nemělo zapnuta výstražná světla modré barvy. Žalobce namítal, že pokud překročil nejvyšší povolenou rychlost, pak vznikly okolnosti vylučující protiprávnost, které toto překročení mohly způsobit, tj. vozidlo rychlé záchranné služby se zapnutými výstražnými světly modré barvy. Krajský soud k této žalobní námitce uvádí, že na oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek, je umístěna barevná fotografie s vozidlem žalobce. Pod fotografií jsou údaje: Národní třída, limit rychlosti 50 km/hod, datum 17.5.2012, 8:20:35 hod, naměřená rychlost 63 km/hod. Na této fotografii je zcela zřetelné, že jako druhé vozidlo jedoucí za vozidlem žalobce jelo sanitní vozidlo s červeným nápisem AMBULANCE a z fotografie je zřetelné, že toto

vozidlo nemělo zapnutou světelnou signalizaci, neboť, jak ostatně na to poukazuje v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný, pokud by jí zapnutou mělo, pak by byla minimálně zřetelná jako svítící červená signalizace stůj, která je snímku zřetelná. Kromě toho dle svědecké výpovědi svědka P. sanitní vozidlo nemělo zapnutou světelnou signalizaci. Navíc je s podivem, že tuto námitku ohledně jedoucího sanitního vozidla žalobce na místě neuplatnil při projednávání přestupku. Za této situace nelze správním orgánům vytýkat, že navrhovaný důkaz dotazem na Integrovaný bezpečnostní systém Moravskoslezského kraje neprovedly. Proto ani tuto žalobní námitku nehodnotí krajský soud jako nedůvodnou.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26. března 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce